

ВѢНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ
ЗА УЧЕНИЦИ ОТЪ ПРОГИМНАЗИИТЪ

Есень.

Есень пакъ е. Вѣтрове
листи капнали разнасятъ,
и балкански върхове
страшни писъци огласятъ.

Врани черни, на кждѣ
сте размахали крилата? —
Вий летите навсждѣ,
знайте всичко по земята:

Охъ, кажете — татка милъ
видѣхте ли, врани черни? —
Той юнашки се е билъ
съсь душманитѣ невѣрни.

Ей година вечъ мина —
вѣсть отъ него не долита...
Врани! — въ грозни врѣмена
дѣ душа му, бѣдна, скита?

Нѣйдѣ клетникъ ли е робъ,
ил' падналъ е съ честь и слава